

ת"פ 37166/02/20 - מדינת ישראל נגד נתנאל שגיר

בית משפט השלום בקריות

ת"פ 37166-02-20 מדינת ישראל נ' שגיר(עציר)

בפני כב' השופט יוסי טורס , סגן הנשיא

המאשימה

בעניין: מדינת ישראל

נגד

הנאשם

נתנאל שגיר

גזר דין

כתב האישום וההליכים

1. הנאשם הורשע על פי הודאתו בעבירות של החזקת סם מסוכן שלא לצריכה עצמית, לפי סעיף 7(א)+(ג) רישא לפקודת הסמים [נוסח חדש], תשל"ג- 1973 (להלן - פקודת הסמים) + סעיף 29(א) לחוק העונשין, התשל"ז- 1977 (להלן - חוק העונשין), וכן בעבירות של הפרעה לשוטר במילוי תפקידו, לפי סעיף 275 לחוק העונשין ושיבוש מהלכי משפט, לפי סעיף 244 לחוק העונשין.

2. על פי עובדות כתב האישום, ביום 5.2.2020 בסמוך לשעה 00:08, נהג הנאשם ברכבו, בו היה גם אדם אחר (להלן - האחר). השניים התבקשו על ידי שוטרים לעצור לבדיקה שגרתית. בעודם מחוץ לרכב, השליך האחר שקית ניילון המכילה סם מסוכן מסוג קוקאין במשקל של 16.0250 גרם נטו לעבר גדר סמוכה. אחד השוטרים תפס את שקית הסם והעבירה לשוטרת שהייתה עמו. אז, חטף הנאשם מידי השוטרת את הסם והחל לנוס מהמקום תוך שהוא קורע את השקית ומשליך את הסם.

3. להשלמת התמונה יצוין כי בתחילה כפר הנאשם והחלו להישמע ראיות המאשימה. בשלב מסוים חזר הנאשם מכפירתו והצדדים הגיעו להסדר טיעון במסגרתו הודה הנאשם בעובדות כתב האישום ללא הסכמה עונשית. במסגרת הסדר הטיעון הסכימו הצדדים (ברישום לפרוטוקול ולא על דרך תיקון כתב האישום) כי החזקת הסם החלה מהשלב בו זרק האחר את הסם. הצדדים הבהירו שהסכמה זו לא תפגע בסמכות החילוט מכוח סעיף 39 לפקודת סדר הדין הפלילי (מעצר וחיפוש) [נוסח חדש], תשכ"ט-1969 (להלן - פסד"פ) ובעניין זה הוסכם שהטיעון יהיה חופשי וכי באם ייקבע חילוט חלקי, יתאפשר לנאשם להפקיד את סכום החילוט ולקבל את הרכב לידי.

טיעוני הצדדים לעונש והראיות

4. ב"כ המאשימה הגישה טיעון כתוב וכן טענה בעל פה. בעניין זה הפנתה המאשימה לעובדות כתב האישום ולחומרת המעשים ונטען כי הערך המוגן שנפגע הוא שמירה על בטחון הציבור מפני נגעי הסמים. ביחס למתחם העונש ההולם טענה המאשימה כי הוא נע בין 20 חודשי מאסר בפועל ועד 36 חודשי מאסר בפועל ובשים לב לעברו הפלילי של הנאשם הכולל תיק סמים חמור, עתרה המאשימה להטלת 28 חודשי מאסר בפועל, מאסר על תנאי, פסילת רישיון, קנס וחילוט רכבו של הנאשם.

5. ב"כ הנאשם ביקש לראות את הנאשם כמי שהודה בהזדמנות הראשונה לאחר תיקון כתב האישום (והכוונה להסכמות שנרשמו בפרוטוקול). נטען כי מדובר בנאשם נשוי ואב לארבעה ילדים, שהיה עצור במשך כחודש וחצי ולאחר מכן נעצר באיזוק אלקטרוני עד היום. כן נטען כי תיק הסמים שבעברו של הנאשם, בו ראתה המאשימה כנסיבה להחמרה עונשית, התיישן. ביחס למתחם העונש ההולם הפנה הסנגור לפסיקה ונטען כי הוא נע בין 6 חודשי מאסר ועד 9 חודשי מאסר שניתן לרצות בדרך של עבודות שירות. נטען כי מדובר בנאשם המפרנס את משפחתו ומצבו הכלכלי קשה, ומשכך עתרה ההגנה שלא למצות עמו את הדין. ביחס לחילוט הרכב נטען כי חרף ההסכמה בדבר הסמכות לעשות כן ראוי להביא בחשבון שהאחר הוא שברח עם הרכב ולכן הוא שעשה בו שימוש.

6. הנאשם בדברו האחרון הביע צער על מעשיו וטען כי הוא ובני משפחתו סובלים מהטעות שעשה.

דין והכרעה

קביעת מתחם הענישה

7. בהתאם לתיקון 113 לחוק העונשין על בית המשפט לגזור את הדין לאחר קביעת מתחם ענישה ההולם את העבירה בנסיבותיה. לאחר קביעת המתחם יש להחליט אם ראוי לסטות ממנו, לקולה או לחומרה, שאחרת יגזר העונש בגדרי המתחם שנקבע. בעת קביעת מתחם העונש ההולם מתחשב בית המשפט בעקרון המנחה בענישה - הלימה, בערך החברתי שנפגע, במידת הפגיעה בו, במדיניות הענישה הנוהגת ובנסיבות הקשורות בביצוע העבירה, על פי סעיף 40ט' לחוק העונשין.

8. **הערכים המוגנים בבסיס העבירות:** במעשיו פגע הנאשם בערכים המוגנים של בטחון הציבור ושלומו. הסכנות הטמונות בהחזקת סם מסוכן מסוג קוקאין שלא לשימוש עצמי בלבד ידועות ואין צורך להכביר מילים על הנזקים העקיפים והישירים שעלולים להיגרם לחברה ולפרט מעבירות הסמים. הדברים מתעצמים לנוכח כמות הסם (ראה: ע"פ 11220/03 פלוני נ' מדינת ישראל (6.7.2005); ע"פ 4484/05 שגב נ' מדינת ישראל (8.8.2006); ע"פ 10228/05 רובאעי נ' מדינת ישראל (26.6.2006); ע"פ 3578/12 עזמה נ' מדינת ישראל (17.1.2013); רע"פ 7996/12 יוסף נ' מדינת ישראל (23.1.2013)). ביחס לעבירות של הכשלת שוטר ושיבוש הליכי משפט, הרי שהתכלית המוגנת שנפגעה היא יכולתה של המשטרה לבצע את תפקידה כראוי בשמירה על שלטון החוק.

9. **נסיבות הקשורות לביצוע העבירות:** סם הקוקאין הוא אחד הסמים הקשים, המכונה "סם המוות הלבן" (ראו: ת"פ 15357-08-11 מדינת ישראל נ' אברגיל (23.5.2012)). כמות הסם בו עסקין גדולה מאוד (פי 53

מהכמות המהווה שימוש עצמי לפי התוספת השנייה לפקודת הסמים) ומכאן שפוטנציאל הנזק הוא ממש. בעניין זה ראוי להזכיר כי הצדדים הסכימו - כעובדה - שתחילת החזקת הנאשם בסם (להבדיל מהאחר שהיה עמו ברכב) היא רק מהרגע בו האחר השליכו מעבר לגדר. מכך מתחייבת המסקנה שקודם לכן, לרבות בעת הנסיעה ברכב, הנאשם לא החזיק בסם (לאפשרות הסקת מסקנות מעובדות עליהן הסכימו הצדדים, ראו למשל דנ"פ 623/16 **יאשיהו יוסף פינטו נ' מדינת ישראל** (8.2.2016)). כמו כן, הסיבה בה פעל הנאשם כפי שפעל הייתה על מנת להכשיל את השוטרים ולמנוע את תפיסת הסם על ידם. התנהגות הנאשם עת חטף את הסם מידי השוטרת מלמדת על תעוזה, היעדר מורא מגורמי אכיפת החוק ועזות מצח של ממש. יובהר עוד שהגם שהחזקת הסם תחילתה רק מעת השלכתו על ידי האחר, אין לראות בכך משום נסיבה מקלה לעניין ההחזקה, שכן מרגע זה לא רק שהנאשם פעל במטרה להכשיל השוטרים ולחלץ הסם מידיהם, הוא עשה עצמו שותף לחברו בהחזקת הסם לכל דבר ועניין.

10. **מדיניות הענישה:** מדיניות הענישה ביחס לעבירה של החזקת סם שלא לצריכה עצמית משתנה ממקרה למקרה ותלויה בין היתר בסוג הסם, בכמות, ובנסיבותיו של הנאשם (עבר פלילי, שיקום, תסקיר וכיוצב'). לצורך בחינת מדיניות הענישה הנוהגת ניתן להפנות לפסקי הדין הבאים: רע"פ 894/16 **שלום פרץ נ' מדינת ישראל** (10.2.2016), בו נידון עניינו של נאשם שהורשע בעבירה של החזקת סם מסוג קוקאין במשקל של 31.05 גרם נטו, שלא לצריכה עצמית, ונידון ל-15 חודשי מאסר בפועל. ערכאת הערעור מצאה את המתחם שנקבע בבית משפט השלום (15 חודשי מאסר ועד-36 חודשי מאסר) כראוי ובית המשפט העליון ציין כי מדובר בעונש ראוי ומאוזן; ע"פ 5374/12 **שלמה אברג'יל נגד מדינת ישראל** (9.1.2013), בו נידון עניינו של נאשם שהורשע בהחזקת סם מסוג קוקאין במשקל של 43 גרם, שלא לצריכה עצמית, ונידון ל-36 חודשי מאסר בפועל. ערעורו נדחה ובית המשפט העליון קבע כי העונש אינו חורג ממדיניות הענישה; עפ"ג 4757-09-12 **דהן נ' מדינת ישראל** (21.3.2013), בו נידון עניינו של נאשם שהורשע בהחזקת סם מסוג קוקאין במשקל של 17.2 גרם נטו ונידון ל-12 חודשי מאסר בפועל; עפ"ג 26655-04-14 **חמדאן נ' מדינת ישראל** (10.9.2014), בו נידון נאשם שהורשע בהחזקת סם מסוג קוקאין במשקל של 5.24 גרם ונגזרו עליו 8 חודשי מאסר בפועל; רע"פ 7572/12 **הוזייל נ' מדינת ישראל** (23.10.2012) בו הורשע נאשם בעבירות של החזקת סם שלא לשימוש עצמי והפרעה לשוטרי, בכך שהחזיק 8 יחידות של סם מסוכן מסוג הרואין במשקל כולל של כ-5.3 גרם נטו ונגזרו עליו 12 חודשי מאסר בפועל; עפ"ג 61351-01-19 **זובידאת נ' מדינת ישראל** (7.3.2019) בו נידון נאשם שהחזיק 19.22 גרם קוקאין והשליכו ארצה במטרה להכשיל את השוטרי לעשרה חודשי מאסר בפועל. מתחם הענישה שנקבע בבית משפט השלום היה בן 10 חודשי מאסר ועד 24 חודשי מאסר. ערעור הנאשם נדחה תוך שצוין כי העונש הוא על הצד הנמוך.

11. לאור כל זאת, אני בדעה כי מתחם הענישה ההולם את העבירות בהן הורשע הנאשם נע בין 12 חודשי מאסר בפועל ועד 24 חודשי מאסר בפועל.

חילוט הרכב

12. המאשימה ביקשה להורות על חילוט רכבו של הנאשם מסוג טויוטה מ.ר. 8932766 (להלן -הרכב). המאשימה לא פירטה נימוקיה בעניין זה ובטיעונים בכתב טענה שהרכב שימש את הנאשם לביצוע העבירות. עניין זה טעון הסבר. קריאת עובדות כתב האישום בצירוף הסכמת הצדדים לפיה החזקת הסם על ידי הנאשם החלה רק לאחר

שירד מהרכב, אינה תומכת בטיעון לפיו הרכב שימש לביצוע העבירות. עם זאת, הסכימו הצדדים, כחלק מהסדר הטיעון, שקיימת סמכות חילוט מכוח הפסד"פ, וטיעונה של ההגנה עסק רק בהצדקה שבכך על רקע הנסיבות. ההגנה ביקשה בעניין זה להביא בחשבון כי הנאשם החל להחזיק בסם רק לאחר יציאתו מהרכב וכי האחר הוא שברח עם הרכב לאחר מכן.

13. סעיף 39 לפסד"פ קובע כי בית המשפט רשאי להורות על חילוט רכוש "אם האדם שהורשע במעשה העבירה שנעשה בחפץ או לגביו הוא בעל החפץ". אין מחלוקת שמדובר ברכב השייך לנאשם. אין מדובר בעניינו בבקשה לחילוט רכוש שהושג בעבירה, אלא ברכוש שנטען ששימש לביצועה ומשכך התכלית העומדת בבסיס בקשת המדינה היא עונשית. כידוע, בפסיקה נקבע כי מוצדק להורות על חילוט "רק במקרים שבהם קיימת זיקה מובהקת בין ביצוע העבירה לבין הרכוש שחילוטו מתבקש, ובשים לב למכלול הענישה בנסיבות העניין" (ע"פ 2963/13 **מדינת ישראל נ' פלוני** (10.02.2014); ע"פ 1000/15 **אבו אלחווה נ' מדינת ישראל** (03.07.2015)). משכך, לצורך הכרעה אם ראוי לחלט את הרכוש על בית המשפט לתת דעתו, כאמור, לא רק לעצמת הזיקה שבין השימוש ברכוש לבין ביצוע העבירה, אלא גם לחומרתה ולעונש הכולל המוטל על הנאשם, תוך בחינת השתלבות החילוט ביתר רכיבי הענישה.

14. ראינו לעיל שזיקתו של הרכב לביצוע העבירות בכל הקשור לנאשם, רופפת. כאמור, החזקת הנאשם בסם החלה רק לאחר היציאה מהרכב ולאחריו הוא לא עשה בו עוד כל שימוש. מי שעשה ברכב שימוש היה דווקא האחר אשר החזיק בו את הסם בעת הנסיעה, אך חלק זה של העבירה אינו מיוחס לנאשם ולו כמבצע בצוותא. עם זאת, הצדדים הסכימו שקיימת סמכות חילוט, לרבות קביעת סכום אותו יוכל הנאשם להפקיד ולקבל את הרכב חזרה. הצדדים לא הביאו ראיות בדבר שוויו של הרכב ובשים לב למכלול הנסיבות, ובהן זיקתו של הרכב לביצוע העבירות שביצע הנאשם, העונש הכולל שיוטל עליו והסכמות שבין הצדדים, אני מחליט כי יחולט משווי הרכב סך של ₪ 7,000 אשר באם יופקד בקופת בית המשפט בתוך 30 יום, יוכל הנאשם לקבל לידו את הרכב והסכום יועבר לרשות המאשימה לצורך חילוט. לא יופקד הסכום, ימכר הרכב והסכום העודף על סכום החילוט יוחזר לנאשם לאחר המכירה.

קביעת עונשו של הנאשם

15. לא הייתה מחלוקת בין הצדדים כי העונש אמור להיגזר בגדרי מתחמי הענישה. לא נטען דבר בעניין סיכויי השיקום של הנאשם, ואכן לא מצאתי הצדקה לחריגה לקולה ממתחם הענישה. בכל מקרה, אציין כי לא התבקש תסקיר ולא הובאו בפני כל נתונים מהם ניתן להסיק כי לנאשם סיכוי שיקום ממשיים המצדיקים נקיטת הליכי שיקום בעניינו.

16. לצורך קביעת עונשו של הנאשם, הבאתי בחשבון לקולה את הודאתו בעבירות ואת החרטה כפי שביטא בפני. הבאתי בחשבון את גילו, נסיבותיו האישיות ומצבו הכלכלי הנוכחי. הבאתי בחשבון את הפגיעה שתיגרם לו ולמשפחתו בשל שהייתו במאסר, במיוחד בתקופה זו של משבר הקורונה. כן הבאתי בחשבון את התקופה בה שהה הנאשם במעצר ובאיזוק אלקטרוני. מנגד, הבאתי בחשבון את עברו הפלילי המכביד יחסית וכי ריצה בעבר מספר מאסרים מאחורי סורג ובריוח, לרבות בשל עבירות סמים. משכך, ימוקם העונש קרוב לתחתית המתחם אך לא בתחתית (לשיקולים לקביעת

העונש בגדרי המתחם ראו למשל ע"פ 8017/20 מדינת ישראל נ' פאדי גריפאת (22.12.2020).

17. לאור כל האמור לעיל, לאחר שבחנתי את מכלול השיקולים לקולה ולחומרה, אני גוזר על הנאשם את העונשים הבאים:

א. 14 חודשי מאסר בפועל, וזאת בניכוי תקופת מעצרו 5.2.20-31.3.20

ב. מאסר על תנאי למשך 5 חודשים והתנאי הוא שהנאשם לא יעבור בתוך 3 שנים מיום שחרורו ממאסר כל עבירה על פקודת הסמים שהיא פשע.

ג. קנס בסך 3,000 ₪. הקנס ישולם בשישה תשלומים שווים ורצופים החל מיום 1.4.21 ובכל 1 לחודש שלאחריו. לא ישולם תשלום אחד או יותר במועדו, תועמד היתרה לפירעון מיד.

הודעה זכות ערעור בתוך 45 ימים.

ניתן היום, ט"ו טבת תשפ"א, 30 דצמבר 2020, במעמד הצדדים.